

LOVČICKÝ

MLASATEL

Vydává školská a kulturní komise Místního národního výboru v Lovčicích

Ročník VI.

Číslo 2.

Červen 1977

Šťastnému děvčeti

Tvé oči, děvčátko, jsou náves nedělní,
nedělní náves a pout veselá
a z těla bílého tvé srdce ke mně zní,
jak zvony sluneční zní z věží kostela.

Slyším to zvonění a slyším poutní rej,
když k prsům přikládáš jak loutky ruce mé.
Tak šťastný je tvůj hlas, že je mi úzko z něj,
když myslím na lásku, v které se sejdem

Neb láska, děvčátko, víc nežli loutka jest,
jak jiskru vyběhne dvě srdce nový svět
a jsi-li pólem ty mírných a teplých hvězd,
já musím pólem být, kde krev se mrazí v led.

A proto, milá má, tvrdými rameny
já musím sevřít tvé oči nedělní
a do nich ponořit růženec kamenný,
růženec bolestný ze šesti všedních dní

a bídou palčivou, již ještě neznalas,
zranit srdce tvé, jak oře ostruhou.
Do boje, lásko, leť, tak prudce tryská z nás!
O štěstí světa milenci se rvou.

Jiří Wolker

Červnové číslo našich lovčických novin uvádíme jednou z nejkrásnějších básní mladého Jiřího Wolкера. Jaký je to měsíc červen? Měsíc příchodu léta, měsíc prvních úrod a senoseče a především také měsíc dětí. Jeho první den dětem patří zcela - všichni společně s nimi oslavujeme Mezinárodní den dětí. Naše socialistická společnost věnuje své nejmladší generaci tu největší pozornost. Buduje pro ně nové školky, jesle, školy, hřiště. Málokterý stát má tolik profesionálních divadel hrajících výhradně pro děti, kolik jen dětí může své prázdniny prožít v různých táborech sebekrásnějších místech naší vlasti, ale i v zahraničí. A jsou to i děti z venkova i z naší obce a je nutno si uvědomit, že to vše umožnila dětem až právě socialistická společnost. Ještě v mnoha kapitalistických státech často využívají kapitalisté levné dětské pracovní síly k svému obohacení. Jak rozdílné jsou problémy našich vycho-

vatelů, kteří si často stěžují na přílišnou péči rodičů vůči dětem, například jejich finančním zajištěním, že děti si často neváží peněz a ani práce svých rodičů. Takové problémy však naše společnost bude jistě mnohem snadněji řešit, než společnost kapitalistická, ve které dochází ke stále většímu odcizení mládeže, která hledá úniku z beznaděje této společnosti.

JOSEF HARTMAN - LOVČICKÁ NÁVES

Než dnes budeme vyprávět o minulosti jednotlivých domů, chtěl bych ještě říci něco o tom, jak došlo k obnově návse po třicetileté válce. Zničenou vesnici až na tři usedlíky bylo nutno znovu osídlit. Měla o to především zájem vrchnost, aby zdejší půda byla obdělávána. Nebylo snadné najít nové obyvatele a umožnit jim výstavbu nových usedlostí. Znovuosídlování trvalo od roku 1656 až do roku 1675, tedy celých 19 let. Proti původnímu vzhledu obce bylo novým usedlíkům ponecháno více místa a proto prakticky zmizelo 4 - 5 stavení. Pravděpodobně na místě dnešních usedlostí čp. 54 - 55 zřídila panská vrchnost dvůr. Noví usedlíci se často nevyznali v hospodaření a tak vrchnosti na splacení daných zápujček, daní a robotních povinností je vyháněl z hospodářských usedlostí. Tak např. grunt osazený Václavem Linhartem se brzo dostal do velké chudoby a osadník nemoha plnit dané povinnosti zběhl již po sedmi letech. Martin Vecl, který sem přišel v roce 1667 o deset let později vyhořel a stal se z něho úplný chudák. Nemohl plnit žádné povinnosti vůči vrchnosti a tak raději utekl s rodinou i s panským potahem. Vidíme tedy, že naši předkové vždy nežili snadný život. A nyní se opět vraťme k naší domovní kronice:

Čp. 4 - Původně homolkovský grunt, zničený třicetiletou válkou, byl znovu osídlen v roce 1667 Matějem Bucháčkem. Po něm jej zcela spustlý po požáru v roce 1691 převzal za 144 kop gr. Jiřík Midloch /+ asi 1743, 75 let/. Hospodařil tu s manželkou Kateřinou. Jejich syn Matěj se oženil v roce 1726 s Annou Vávrovou z Končic a Jiřík v roce 1730 si vzal Kateřinu Vondruškovou z Lužce. Věkem sešlý Jiřík Midloch postoupil grunt v roce 1730 dalšímu synovi Jakubovi /+ 1750, 52 let/, který měl s manželkou Kateřinou 5 dětí. Po 13 letém hospodaření nemohl plnit dále povinnosti vůči vrchnosti ani králi a proto sem vrchnost dosadila nového hospodáře. V roce 1743 sem přišel Jan Vaníček. Spolu s manželkou Annou měli rovněž 5 dětí. Po 11 letech mu manželka zemřela a tak se v roce 1753 znovu oženil s Lidmilou Věříšovou z Rasoch, se kterou měl dalších 6 dětí. Po smrti Jana Vaníčka v roce 1762 /asi 58 let/ převzal usedlost jeho syn Jan /1744-1809/. Ten byl dobrým hospodářem i rychtářem v r. 1771-2. Se ženou Alžbětou měli 9 dětí, hospodařil 45 let až do své smrti. Po něm převzal hospodářství syn Antonín Vaníček /1785-1832/ v roce 1810. S manželkou Annou roz. Dařbujanovou z čp. 30 měli 7 dětí. Ve věku 47 let hospodář zemřel a v následujícím roce 1833 převzal hospodářství syn František /1815-1843/. V roce 1837 se oženil s Kateřinou Vondruškovou, čp. 18. Zemřel však již po 6 letech a zanechal po sobě 3 děti a 24 letou vdovu. Ta se v roce 1843 provdala za Václava Kuklu z čp. 29,, kterému bylo 25 let. Z manželství se narodili další 4 děti. Václav Kukla patřil k předním osobnostem v obci od doby, kdy po zemřelém Matěji Vejrovi se stal představeným obce. Tuto funkci zastával do r. 1869. Uměl jednat i vystupovat a dodnes dochované písemnosti svědčí o jeho pěkném rukopise. V té době bylo ve vsi více Kuklů a protože u jeho usedlosti stál vysoký kaštan nesl přezdívku Kukla Kaštanský. V pozdějších letech

však hospodařil špatně, četné zápůjčky u různých věřitelů přivedly hospodářství na huben. Václav Kukla výměnkář, vdovec, bez náboženského vyznání zemřel 20.2.1887 ve věku 67 let. Z jeho dětí se oženil r.1874 Václav s Kateřinou Kukaňovou z Opočnice, dcera Kateřina se provdala za Jiřího Hájka, hostinského z Dlouhopolska, dcera Marciala r. 1876 za Václava Horáka do Novohradu a Aloisie r. 1880 za Václava Lazara do Obědovic.

Podle tržkové smlouvy koupil živnost v roce 1881 Jan Šimák, ale r. 1887 se dostala do exekuční dražby a v roce 1889 se stali majiteli společníci slibovského cukrovaru. V roce 1890 koupil usedlost František Králík /nar.1864/, řezník s manželkou Marií roz. Janatovou z čp.31. V roce 1920 převzal živnost a hospodářství další syn František /1891-1952/, který měl za manželku Annu Hubáčkovou z Chýště. Děti: František /1921-/, Marie /1926/ a Stanislav /1930/. V roce 1952 převzal dům nejstarší ze synů František, oddaný v roce 1946 s Boženou Vlasákovou z čp. 221. V roce 1974 prošel dům rozsáhlou adaptací a modernizací. Děti: František, Josef /který zde rovněž bydlí/ a Božena.

Čp. 72 Tento domek se již rovněž připomíná v době napoleonských válek. Bydlel zde Matěj Vaníček, baráčník, syn sedláka Jana Vaníčka z čp. 4. Kolem roku 1820 se zde připomíná Josef Vaníček /asi bratr/, který měl za manželku Magdalenu Vavřínkovou. V roce 1850 se stala majitelkou baráku Barbora Vaníčková, pravděpodobně jedna z dcer Antonína Vaníčka z čp. 4. V roce 1878 je tu majitelem František Vondruška, řečený Vaníček. Od roku 1897 je vlastníkem František Vaníček a Anna z čp. 5. Od nich v roce 1921 koupil domek Alois Janata s manželkou Marií z čp. 77. V roce 1937 jej předal synovi Aloisu Janatovi /1910/, který má za manželku Marii Jiránkovou z Velenic. Jejich syn Jiří /1941/ žije mimo obec.

[illegible]

OD HRADECKÉHO PROGRAMU K DNEŠKU

4. dubna 1947 byla tzv. Střelnice, dnešní KD ROH v Hradci Králové svědkem vyhlášení Hradeckého programu. V letošním roce si právem celá zemědělská veřejnost připomínala již jeho 30. výročí.

Co to bylo za program? Již v květnu 1945 vyzývala KSČ na základě Košického vládního programu k provedení konfiskace půdy nepřátel národa. Na základě budovatelského programu Gottwaldovy vlády byl vypracován návrh šesti zemědělských zákonů. Nosnou myšlenkou Hradeckého programu bylo úsilí o revizi první československé pozemkové reformy z dvacátých let. V Hradeckém programu se požadovala parcelace všech velkostatků nad 50 ha a vykoupení veškeré spekulativní půdy, uzákonění národního pojištění pro rolníky a jednotné zemědělské daně, rychlou mechanizaci zemědělství zejména zřizováním strojních traktorových stanic a řada dalších požadavků, které směřovaly především k rozvoji zemědělské výroby a zvýšení životní úrovně pracujících rolníků. Jen na Chlumecku podléhalo podle těchto zákonů revizi 11 velkostatků s celkovou výměrou 7.192 ha. V této části například na druhé straně celých 72 % zemědělských závodů hospodařilo na pronajaté půdě. Jak celý tento Hradecký program našel oporu mezi zemědělci svědčí celá řada rezolucí. Jen na bývalém bydžovském okrese jich bezprostředně po vyhlášení přišlo na podporu Hradeckého programu čtyřicet. Zemědělský program KSČ získával stále širší okruh zemědělců.

13. června odjela 25 členná skupina družstevníků na výměnný zájezd do NDR, připravený našimi přáteli v LP G v Eimersleбену. O týden později je opět přivítáme u nás, kde stráví také 1 týden v Tanvaldu s výletem za krásami Moravy.

Zlepšený zdravotní stav u prasat v JZD dovolil uvolnit prodej selat našim členům.

JZD se přihlásilo k soutěži vyhlášené zemědělci okresu Náchod ke zvýšení výroby mléka.

Senoseč, která úspěšně započala, byla zastavena červnovými dešti, které však velice prospívají všem okopaninám i zelenině.

Přípravy na žně jsou již v plném proudu. Letos opět přijedou na výpomoc kombajnéri ze Státního statku v Jablonném v Podještědí. Minulé zkušenosti potvrzují, že tato spolupráce je pro oba zemědělské závody velmi výhodná.

PŘED KONCEM ŠKOLNÍHO ROKU

Již jen na dny odpočítávají školáci čas do prázdnin. Tak to utíká.... S radostným očekáváním se připravují na dny odpočinku po své práci ve škole. Celá řada jich pojedě do pionýrských táborů, jiní budou své prázdniny trávit u babiček a dědečků. Jak rozdílné jsou prázdniny dnešních dětí, od těch předchozích generací, kdy prázdniny na vesnici znamenaly pilné zaměstnání v době sklizně úrody. Prázdniny jsou i posledními bezstarostnými chvílemi i pro ty šestileté, kteří v září poprvé překročí práh školy. Ale nyní všem přejeme, aby prázdninové radovánky byly opravdu ty nejkrásnější, bezstarostné a plny dětského dobrodružství a radosti.

Krátce z naší obce

- Výstavba nové prodejny Jednoty pokračuje. V příštím čísle nás bude o plánovaném postupu práce podrobně informovat MNV.
- ČSŽ připravuje na poslední dny června velký táborák na ukončení školního roku.
- Letos po mnohá léta poprvé nebyla pouťová taneční veselice. Poutová neděle byla velmi příjemná, pěkné počasí bylo rovněž vyjimečné - nepršelo.
- Obsah vývěsní skřínky vyměňuje nejčastěji SČSP. O tuto skřínku pečuje s. A. Lehká a je jistě příkladem pro některé další organizace, které na svoji skřínku zapomínají.
- Pěkné staročeské máje připravili v polovině května lovčičtí svazáci. Je snad jen škoda, že lovčická tradice kácí májku hned po slavnosti. Nebyla by pěknou ozdobou obce po celý máj?
- SČSP připravilo v květnu oslavy osvobození spolu se složkami NF. MNV spolu s MV NF připravil besedu pro členy SSM o SSSR. O svých zkušenostech ze zájezdů do SSSR vyprávěli rovněž členové SČSP.
- O své činnosti by nám měli napsat také myslivci, kteří vybudovali odchovnu bažantů. A navíc, není červen měsíc myslivosti?

o . o . o

Lovčický hlasatel vydává školská a kulturní komise MNV ve spolupráci s Okresním kulturním střediskem v Hradci Králové. Řídí redakční rada. Zodpovídá ing. Jiří Vopálka.